

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. kovo 30 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Lugano II konvencija – Teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo tvarka – 34 straipsnio 2 punktą – Kilmės valstybėje priimtas dokumentas dėl bylos iškėlimo – Tinkamas mokėjimo įsakymo įteikimas ir netinkamas ieškinio dėl įsiskolinimo priteisimo įteikimas pagal Šveicarijos teisę“

Byloje C-343/22

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2022 m. sausio 20 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2022 m. gegužės 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

PT

prieš

VB

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan (pranešėjas), teisėjai N. Jääskinen ir M. Gavalec, generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller, M. Hellmann ir U. Kühne,
- Šveicarijos vyriausybės, atstovaujamos M. Kähr ir L. Lanzrein,
- Europos Komisijos, atstovaujamos B. Ernst ir S. Noë,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2007 m. spalio 30 d. pasirašytos Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, kurios sudarymas Europos bendrijos vardu patvirtintas 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimu 2009/430/EB (OL L 147, 2009, p. 1; toliau – Lugano II konvencija), 34 straipsnio 2 punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant PT ir VB ginčą dėl Šveicarijos teismo priimto sprendimo pripažinimo vykdytinu Vokietijoje.

Teisinis pagrindas

1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencija

- 3 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje 5 straipsnis suformuluotas taip:

„Valstybės, į kurią kreipiamasi, Centrinė įstaiga dokumentą įteikia pati arba pasirūpina, kad jį įteiktų atitinkama institucija:

- a) tokiu būdu, kokį numato tos valstybės vidaus teisė įteikiant dokumentus civilinėse bylose šalies viduje asmenims, kurie yra tos Valstybės teritorijoje, arba
- b) tam tikru būdu, kurio prašo pareiškėjas, jei toks būdas neprieštarauja Valstybės, į kurią kreipiamasi, teisei.

Atsižvelgiant į šio straipsnio pirmosios dalies b punktą, dokumentas visada gali būti įteikiamas jį pristatant adresatui, kuris savanoriškai jį priima.

Jei dokumentas turi būti įteiktas pagal šio straipsnio pirmąją dalį, Centrinė įstaiga gali reikalauti, kad dokumentas būtų parengtas Valstybės, į kurią kreipiamasi, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų arba būtų pateiktas atitinkamas jo vertimas.

Pagal šios Konvencijos priede nurodytą pavyzdį parengto prašymo dalis, kurioje pateikiama įteikiamo dokumento santrauka, įteikiama kartu su dokumentu.“

Lugano II konvencija

- 4 Lugano II konvenciją pasirašė Europos bendrija, Danijos Karalystė, Islandijos Respublika, Norvegijos Karalystė ir Šveicarijos Konfederacija.

5 Šios konvencijos 34 straipsnio 2 punkte nurodyta:

„Teismo sprendimas nepripažįstamas:

<...>

2. jei jis buvo priimtas atsakovui nedalyvaujant procese, kai atsakovas neturėjo galimybės laiku ir tinkamu būdu gauti bylos iškėlimo arba lygiaverčio dokumento, kad galėtų susitarti dėl savo gynybos, išskyrus atvejus, kai atsakovas nepradėjo proceso siekdamas apskūsti tokį sprendimą, kai tai jam buvo įmanoma padaryti.“

6 Minėtos konvencijos 38 straipsnio 1 punktas suformuluotas taip:

„Šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje priimtas ir joje turintis būti vykdomas teismo sprendimas vykdomas kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje, kai suinteresuotosios šalies prašymu jis buvo paskelbtas vykdytinu toje kitoje šios konvencijos privalančioje laikytis valstybėje.“

7 Konvencijos 53 straipsnyje numatyta:

„1. Šalis, kuri prašo pripažinimo arba kreipiasi dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu, pateikia teismo sprendimo kopiją, atitinkančią sąlygas, būtinas jos autentiškumui patvirtinti.

2. Šalis, kuri kreipiasi dėl teismo sprendimo paskelbimo vykdytinu, taip pat pateikia 54 straipsnyje nurodytą pažymėjimą, nepažeisdama 55 straipsnio.“

8 Lugano II konvencijos 54 straipsnyje nustatyta:

„Šios konvencijos privalančios laikytis valstybės, kurioje buvo priimtas teismo sprendimas, teismas arba kompetentinga institucija bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda šios konvencijos V priede nurodytą standartinės formos pažymėjimą.“

9 Lugano II konvencijos 1 protokolo dėl tam tikrų jurisdikcijos, procedūros ir vykdymo klausimų III straipsnio 1 punkte įtvirtinta:

„Ratifikavusi konvenciją, Šveicarija pasilieka teisę paskelbti, kad ji netaikys šios 34 straipsnio 2 punkto nuostatos dalies:

„jei atsakovas nepradėjo proceso siekdamas apskūsti tokį sprendimą, kai tai jam buvo įmanoma padaryti“.

Jeigu Šveicarija apie tai paskelbia, kitos Susitariančiosios Šalys tą pačią išlygą taiko Šveicarijos teismų priimtiems sprendimams.“

10 Vadovaudamasi šia išlyga Šveicarijos Konfederacija pareiškė netaikysianti Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punkto nuostatos atitinkamos dalies.

Šveicarijos teisė

- 11 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 1889 m. balandžio 11 d. Federalinio skolų išieškojimo ir bankroto įstatymo (RS 281.1; toliau – FSIBĮ) 38 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Išieškojimas pradamas mokėjimo įsakymo įteikimu. Tuomet turtas areštuojamas, įkeistas turtas realizuojamas arba pradama bankroto procedūra.“

- 12 Šio įstatymo 67 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Prašymas išieškoti Skolų išieškojimo tarnybai pateikiamas raštu arba žodžiu. Jame nurodoma:

- 1) kreditoriaus ir, jei taikoma, jo įgalioto atstovo vardas, pavardė ir gyvenamoji vieta; Šveicarijoje esantis adresas dokumentams įteikti, jei kreditorius gyvena užsienyje. Jeigu tokios nuorodos nėra, adresu dokumentams įteikti laikomas Skolų išieškojimo tarnybos adresas;
- 2) skolininko ir, jei taikoma, jo teisėto atstovo vardas, pavardė ir gyvenamoji vieta; jei prašymas išieškoti pateikiamas dėl palikimo, reikia nurodyti įpėdinius, kuriems turi būti pranešta;
- 3) reikalavimo arba reikalaujamų užtikrinimo priemonių suma Šveicarijos valiuta; jei už reikalavimą skaičiuojamos palūkanos – jų norma ir skaičiavimo termino pradžia;
- 4) skolos dokumentas ir jo data; nesant skolos dokumento, nurodoma reikalavimo atsiradimo priežastis.“

- 13 Įstatymo 69 straipsnyje numatyta:

„1. Gavusi prašymą išieškoti Skolų išieškojimo tarnyba parengia mokėjimo įsakymą.

2. Šiame dokumente nurodoma:

- 1) duomenys, kuriuos reikia pateikti prašyme išieškoti;
- 2) raginimas per dvidešimt dienų sumokėti skolą ir išieškojimo išlaidas arba, jei išieškojimas susijęs su užtikrinimo priemonėmis – pateikti jas per šį laikotarpį;
- 3) pranešimas, kad jei skolininkas ketina ginčyti visą skolą ar jos dalį arba kreditoriaus teisę vykdyti išieškojimą, jis turi pateikti prieštaravimą per dešimt dienų nuo dokumento įteikimo dienos;
- 4) įspėjimas, kad, skolininkui neįvykdžius mokėjimo įsakymo arba nepateikus prieštaravimo, išieškojimas bus tęsiamas.“

- 14 Įstatymo 71 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Mokėjimo įsakymas įteikiamas skolininkui, gavus prašymą išieškoti.“

15 FSIBĮ 74 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Jeigu skolininkas ketina pateikti prieštaravimą, jis privalo tai padaryti žodžiu arba raštu mokėjimo įsakymą jam įteikusiam asmeniui nedelsiant arba Skolų išieškojimo tarnybai – per dešimt dienų nuo mokėjimo įsakymo įteikimo dienos.“

16 Remiantis šio įstatymo 78 straipsnio 1 dalimi, pateikus prieštaravimą išieškojimas sustabdomas.

17 Minėto įstatymo 79 straipsnyje įtvirtinta:

„Kreditorius, dėl kurio vykdomo išieškojimo pateikiamas prieštaravimas, inicijuoja civilinę arba administracinę bylą, kad būtų pripažinta jo teisė. Toliau siekti išieškojimo jis gali tik esant vykdytinam teismo sprendimui, kuriuo aiškiai atmetamas prieštaravimas.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

18 2013 m. sausio 19 d. Ženevos skolų išieškojimo tarnyba (Šveicarija) VB prašymu įteikė Vokietijoje nuolat gyvenančiam PT mokėjimo įsakymą, kad šis sumokėtų nuomos mokesť. 2013 m. sausio 28 d. PT pagal FSIBĮ 74 straipsnį pateikė prieštaravimą dėl šio mokėjimo įsakymo.

19 VB pareiškė ieškinį PT *tribunal des baux et loyers du canton de Genève* (Ženevos kantono nuomos bylų teismas, Šveicarija), tačiau neprašė atmesti prieštaravimo. Tas teismas bandė įteikti prancūzų kalba surašytą ieškinį PT jo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje Vokietijoje. PT nemokėjo prancūzų kalbos, todėl atsisakė priimti įteikiamus dokumentus, nes ieškinys nebuvo išverstas į vokiečių kalbą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, per tolesnę procedūrą PT negavo jokios papildomos informacijos. 2014 m. sausio 30 d. sprendimu (įteiktu viešo paskelbimo būdu) Ženevos kantono nuomos bylų teismas nurodė PT sumokėti iš viso 4 120,70 Šveicarijos frankų (CHF) (apie 4 090 EUR) ir palūkanas. Prieštaravimas dėl mokėjimo įsakymo tuo teismo sprendimu nebuvo atmestas.

20 VB pateikė *Landgericht* (apygardos teismas, Vokietija) prašymą pagal Lugano II konvencijos 38 straipsnio 1 punktą ir 53 straipsnį pripažinti 2014 m. sausio 30 d. teismo sprendimą vykdytinu Vokietijoje. Tuo tikslu jis pateikė patvirtintas ir išverstas to teismo sprendimo ir konvencijos 54 straipsnyje nurodyto pažymėjimo kopijas. Teismui patenkinus prašymą, PT apskundė tą sprendimą apeliacine tvarka *Oberlandesgericht* (aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija).

21 Tas teismas apeliacinį skundą atmetė ir nurodė, kad Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktas netrukdo pripažinti 2014 m. sausio 30 d. teismo sprendimo. To teismo manymu, 2013 m. sausio 19 d. atsakovui tinkamai įteiktas mokėjimo įsakymas laikytinas dokumentu dėl bylos iškėlimo.

22 Tą sprendimą PT apskundė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

23 Pastarojo teismo teigimu, mokėjimo įsakymas buvo įteiktas tinkamai, tačiau ieškinio įteikimas neatitiko 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse ir komercinėse bylose įteikimo užsienyje 5 straipsnio 1 pastraipos reikalavimų, nes nebuvo išverstas į vokiečių kalbą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad, nesant šio vertimo, dokumentai nebuvo įteikti taip, kad PT galėtų gintis.

- 24 Kadangi mokėjimo įsakymas buvo įteiktas tinkamai, o ieškinys – netinkamai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, reikia nustatyti, kuris iš šių dokumentų laikytinas dokumentu dėl bylos iškėlimo.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktą reikia aiškinti taip, kad ieškinys dėl išskolinimo priteisimo, pareikštas po to, kai buvo išduotas Šveicarijos mokėjimo įsakymas, tačiau nepateikus prašymo atmesti prieštaravimą dėl mokėjimo įsakymo, yra dokumentas dėl bylos iškėlimo?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 26 Vieninteliu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktą reikia aiškinti taip, kad ieškinys dėl išskolinimo priteisimo pagal Šveicarijos teisę, pareikštas po to, kai buvo išduotas Šveicarijos mokėjimo įsakymas, tačiau nepateikus prašymo atmesti prieštaravimą dėl šio mokėjimo įsakymo, yra dokumentas dėl bylos iškėlimo, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.
- 27 Svarbu prisiminti, kad Lugano II konvencijos tekstas suformuluotas beveik visiškai identiškai atitinkamiems 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidinys lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) straipsniams ir kad turi būti užtikrintas vienodas šių dokumentų nuostatų aiškinimas (2019 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Pillar Securitisation*, C-694/17, EU:C:2019:345, 27 punktas).
- 28 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 2 dalimi (ši atitinka Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktą), matyti, kad sprendimo vykdymo valstybės narės teismas gavęs ieškinį privalo atsisakyti vykdyti užsienio teismo už akių priimtą sprendimą arba atšaukti jo vykdymą, jei dokumentas dėl bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas nebuvo įteiktas procese nedalyvavusiam atsakovui arba apie jį jam nebuvo pranešta tinkamu laiku ir tokiu būdu, kad jis galėtų gintis, nebent jis nepateikė ieškinio dėl šio sprendimo kilmės valstybės narės teisme, nors turėjo teisę tai padaryti (2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Trade Agency*, C-619/10, EU:C:2012:531, 32 punktas).
- 29 Kadangi Šveicarijos Konfederacija pagal Lugano II konvencijos 1 protokolo III straipsnio 1 punktą pranešė apie išlygą dėl šios konvencijos 34 straipsnio 2 punkto nuostatos dalies, nurodytos šio sprendimo 9 punkte, taikymo, susijusią su už akių priimto užsienio teismo sprendimo apskundimu, kitos susitariančiosios šalys tą pačią išlygą taiko Šveicarijos teismų priimtiems sprendimams.
- 30 Taigi, atsižvelgiant į Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktą ir santykius su Šveicarijos Konfederacija, visais atvejais privalu atsisakyti vykdyti užsienio teismo sprendimą, jei dokumentas dėl bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas nebuvo įteiktas procese nedalyvavusiam atsakovui laiku ir tinkamu būdu, kad šis galėtų gintis.

- 31 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, nagrinėjamu atveju privalu atsisakyti vykdyti tokį teismo sprendimą, jei dokumentu dėl bylos iškelimo laikomas ne Skolų išieškojimo tarnybos išduotas mokėjimo įsakymas, bet jau vėliau Ženevos kantono teisme pareikštas ieškinys.
- 32 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad dokumento dėl bylos iškelimo ar lygiaverčio dokumento sąvoka reiškia dokumentą (-us), kuris (-ie) turi būti tinkamai ir laiku įteiktas (-i) atsakovui, kad jis galėtų pasinaudoti teisėmis prieš kilmės valstybėje priimant vykdytiną teismo sprendimą (1995 m. liepos 13 d. Sprendimo *Hengst Import*, C-474/93, EU:C:1995:243, 19 punktas).
- 33 Remdamasis šia apibrėžtimi Teisingumo Teismas nusprendė, kad Vokietijos teisėje numatytas mokėjimo įsakymas („Zahlungsbefehl“), kurio įteikimas, jeigu nebuvo pateikta prieštaravimo, atsakovui suteikia galimybę gauti vykdytiną teismo sprendimą (1981 m. birželio 16 d. Sprendimo *Klomps*, 166/80, EU:C:1981:137, 9 punktas), ir mokėjimo įsakymas pagal Italijos teisę („decreto ingiuntivo“), įteiktas kartu su ieškiniu, yra dokumentai dėl bylos iškelimo (1995 m. liepos 13 d. Sprendimo *Hengst Import*, C-474/93, EU:C:1995:243, 20 ir 21 punktai).
- 34 Kita vertus, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šios dokumento dėl bylos iškelimo apibrėžties neatitinka vykdomasis raštas pagal Vokietijos teisę („Vollstreckungsbefehl“), savaime vykdytinas ir išduodamas įteikus mokėjimo įsakymą (1981 m. birželio 16 d. Sprendimo *Klomps*, 166/80, EU:C:1981:137, 9 punktas).
- 35 Darytina išvada, kad tuo atveju, kai vyksta dvi procedūros, iš kurių kiekviena suteikia galimybę pasiekti, kad būtų priimtas vykdytinas teismo sprendimas dėl tos pačios prievolės, pirmosios procedūros inicijavimą galima laikyti dokumentu dėl antrosios procedūros iškelimo, kaip tai suprantama pagal Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktą, tik tuomet, jeigu funkciniu požiūriu tos procedūros yra neatsiejamos.
- 36 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir Teisingumo Teismui pateiktų rašytinių pastabų matyti, kad pagal Šveicarijos teisę Skolų išieškojimo tarnyboje vykdoma mokėjimo įsakymo išdavimo procedūra skiriasi nuo teisme vykstančios ieškinio dėl įsiskolinimo priteisimo nagrinėjimo procedūros.
- 37 Per pirmąją procedūrą skolininkas, vadovaudamasis FSIBĮ 74 straipsnio 1 dalimi, per dešimt dienų gali pateikti prieštaravimą dėl mokėjimo įsakymo. Pateikus prieštaravimą, Skolų išieškojimo tarnyboje atliekama procedūra sustabdoma, o kreditorius turi kreiptis į teismą. Pagal FSIBĮ 79 straipsnį kreditorius gali toliau siekti reikalavimų vykdymo tik esant vykdytinam teismo sprendimui, kuriuo aiškiai atmetamas prieštaravimas. Būtent per vėliau pradėtą įprastą procedūrą dėl įsiskolinimo priteisimo teismas gali kartu nuspręsti atmesti prieštaravimą.
- 38 Antroji procedūra, t. y. teisme pareikštas ieškinys dėl įsiskolinimo priteisimo, yra atskira nuo skolų išieškojimo procedūros. Neabejotina, kad teisme pareikštu ieškiniu dėl įsiskolinimo priteisimo siekiama prisiteisti skolą, kurią buvo mėginama susigrąžinti pateikiant mokėjimo įsakymą pagal FSIBĮ 38, 67 ir 69 straipsnius. Vis dėlto, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ieškiniu dėl įsiskolinimo priteisimo – kai neprašoma atmesti prieštaravimo – nesiekama užbaigti prieštaravimu sustabdytos skolų išieškojimo procedūros, kuri nėra būtinoji išankstinė sąlyga ieškiniui dėl įsiskolinimo priteisimo pareikšti.

- 39 Taigi, kadangi civilinėje byloje dėl išskolinimo priteisimo nebuvo pateikta prašymo atmesti prieštaravimą, reikia konstatuoti, kad išieškojimo procedūra funkcinio požiūriu skiriasi nuo teisme pareikšto ieškinio dėl išskolinimo priteisimo (tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), todėl nėra pagrindo teigti, kad mokėjimo įsakymas yra dokumentas dėl bylos iškėlimo, kaip tai suprantama pagal Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktą.
- 40 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Lugano II konvencijos 34 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad ieškinys dėl išskolinimo priteisimo pagal Šveicarijos teisę, pareikštas po to, kai iš pradžių buvo išduotas Šveicarijos mokėjimo reikalavimas, tačiau nepateikus prašymo atmesti prieštaravimą dėl šio mokėjimo įsakymo, yra dokumentas dėl bylos iškėlimo, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

2007 m. spalio 30 d. pasirašytos Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, kurios sudarymas Europos bendrijos vardu patvirtintas 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimu 2009/430/EB, 34 straipsnio 2 punktas

turi būti aiškinamas taip:

ieškinys dėl išskolinimo priteisimo pagal Šveicarijos teisę, pareikštas po to, kai iš pradžių buvo išduotas Šveicarijos mokėjimo įsakymas, tačiau nepateikus prašymo atmesti prieštaravimą dėl šio mokėjimo įsakymo, yra dokumentas dėl bylos iškėlimo, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą.

Parašai.